

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Petra Paludu a sudcov JUDr. Františka Moznera a JUDr. Patrika Príbelského, PhD. v trestnej veci proti vyžiadanej osobe **G. H.** pre trestný čin organizovanej alebo ozbrojenej lúpeže podľa § 365 ods. 4 maďarského Trestného zákona na verejnom zasadnutí konanom 15. júna 2017 v Bratislave o sťažnosti prokurátorky Krajskej prokuratúry v Bratislave proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 10. júna 2017, sp. zn. 1Ntc/9/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. **sa** sťažnosť prokurátorky Krajskej prokuratúry v Bratislave **zamieta**.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením z 10. júna 2017, sp. zn. 1Ntc/9/2017, podľa § 15 ods. 2 zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o EZR“) nevyhovел návrhu Krajskej prokuratúry v Bratislave z 10. júna 2016, č. k. Kptm 50/17/1100-12, a vyžiadajú osobu G. H. nevzal do predbežnej väzby.

Prvostupňový súd v odôvodnení tohto uznesenia po zrekapitulovaní predchádzajúceho konania poukázal na to, že vyžiadaná osoba nechce mariť priebeh vyšetrovania v Maďarsku, má záujem spolupracovať a za týmto účelom si zvolila v Maďarsku obhajcu. V prípade potreby a predvolania zo strany maďarských orgánov činných v trestnom konaní je ochotná dobrovoľne sa ihneď dostaviť na akékoľvek úkony, ktoré budú v Maďarsku nariadené a vykonávané. Zároveň upriamil pozornosť na to, že vyžiadaná osoba má riadne trvalé

bydlisko, kde aj reálne býva a preberá poštu, takže ani v tomto smere nie je podľa krajského súdu žiaden dôvod mať pochybnosť o tom, že by sa vyžiadaná osoba vyhýbala úkonom tým, že by poštu nepreberala. V podstate z týchto dôvodov dospel súd prvého stupňa k záveru, že dôvody na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby nie sú dané. Zdôraznil pritom, že inštitút predbežnej väzby nie je obligatórny, ale výlučne fakultatívny, a vzhľadom na vyššie uvedené možno zabezpečenie vyžiadanej osoby pre účely konania v Maďarsku dosiahnuť aj iným spôsobom, než jej vzatím do predbežnej väzby a to jej dobrovoľnou účasťou na všetkých potrebných úkonoch.

Ihneď po vyhlásení tohto uznesenia podala proti nemu prokurátorka Krajskej prokuratúry v Bratislave (ďalej len „prokurátorka“) sťažnosť. V jej dodatočne predložených dôvodoch s poukazom na konkrétne rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky uvádza, že rozhodnutie o vzatí zadržanej (vyžiadanej) osoby do predbežnej väzby je rozhodnutím fakultatívnym, ktoré okrem splnenia formálnych podmienok vyžaduje zistenie existencie takých okolností (materiálna podmienka), z ktorých vyplýva obava zo zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze v prípade, ak by sa toto viedlo voči vyžiadanej osobe na slobode. Okolnosti odôvodňujúce hrozbu zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze sú pritom podľa sťažovateľky vecou individuálneho posúdenia zo strany konajúcich orgánov vzhľadom na jednotlivé okolnosti prípadu, ako aj na osobné pomery vyžiadanej osoby a môžu byť zistené nielen v rámci výsluchu vyžiadanej osoby, ale môžu vyplývať už z obsahu samotného predloženého spisového materiálu.

V nadväznosti na uvedené poukazuje sťažovateľka na to, že z listín predložených vyžiadanou osobou je zrejmé, že vedela o svojom stíhaní na území Maďarska a nezúčastnila sa úkonu, ktorý bol stanovený po dohode s maďarskými vyšetrovateľmi a jej vtedajším právnym zástupcom. Z trestného oznámenia podaného vyžiadanou osobou je pritom zjavné, že táto aktívne zasahuje do vyšetrovania vyhľadávaním a kontaktovaním poškodených osôb cez prostredníka.

Zároveň, odvolávajúc sa na konkrétne rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, podľa ktorého negatívne stanovisko vyžiadanej osoby k prípadnej realizácii európskeho zatýkacieho rozkazu môže naznačiť správanie sa zadržanej osoby v ďalšom priebehu konania a má vplyv na zváženie aplikácie zaisťovacieho inštitútu v podobe väzby,

resp. na uloženie primeraných obmedzení pri ponechaní zadržanej osoby na slobode, poukázala prokurátorka na vyžiadanou osobou pred prvostupňovým súdom prejavenej nesúhlas s jej vydaním do Maďarska.

Napokon v závere dôvodov sťažnosti konštatuje, že hoci listinami, ktoré vyžiadaná osoba predložila krajskému súdu, disponujú aj maďarské justičné orgány, tieto európsky zatýkací rozkaz neodvolali. Zdôraznila pritom, že ani v konaní o predbežnej väzbe súd nemôže skúmať dôvodnosť podozrenia zo spáchania skutku, pre ktorý je osoba vyžiadaná.

Vychádzajúc z uvedeného má sťažovateľka za to, že v danej veci existuje potreba zabezpečenia prítomnosti vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky jej vzatím do predbežnej väzby z dôvodu, aby nedošlo k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze, pokým orgán štátu pôvodu, ktorý má záujem na jej vydaní, nepredloží originál európskeho zatýkacieho rozkazu s prekladom do štátneho jazyka. Preto navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnuté uznesenie a G. H. vzal do predbežnej väzby.

Postupujúc podľa § 1 ods. 2 zákona o EZR Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako nadriadený súd preskúmal na podklade uvedenej sťažnosti, ktorú podala oprávnená osoba včas, podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podala prokurátorka sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že podaná sťažnosť nie je dôvodná.

V prvom rade treba k veci uviesť, že v konaní, ktoré napadnutému uzneseniu predchádzalo, boli dodržané lehoty, ktorých zachovanie je základným predpokladom prípadného rozhodnutia o vzatí vyžiadanej osoby do predbežnej väzby.

Z obsahu predloženého spisu totiž vyplýva, že G. H. bol zadržaný postupom podľa § 13 ods. 1 zákona o EZR 9. júna 2017 o 11:40 hod. a to na základe záznamu, ktorý bol do Schengenského informačného systému vložený na podklade európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného 16. mája 2017 Okresným súdom Tatabanya, Maďarská republika, číslo spisu 15.BNY.112/2017, na účely jeho trestného stíhania pre trestný čin organizovanej alebo ozbrojenej lúpeže podľa § 365 ods. 4 maďarského Trestného zákona, ktorý mal spáchať 3. apríla 2017. Návrh na vzatie vyžiadanej osoby

do predbežnej väzby podala prokurátorka príslušnému krajskému súdu 10. júna 2017 o 10:55 hod., pričom sudkyňa tohto súdu vypočula vyžiadanú osobu ešte v ten istý deň v čase od 14:00 hod. do 15:30 hod. a v rámci tohto výsluchu zároveň rozhodla napadnutým uznesením o jej nevzatí do predbežnej väzby.

Je teda zrejmé, že prokurátorka podala návrh na vzatie vyžiadanej osoby do predbežnej väzby do 48 hodín od jej zadržania a sudkyňa krajského súdu rozhodla o jej prepustení na slobodu do 48 hodín od doručenia tohto návrhu a prevzatia zadržaného (§ 13 ods. 2, § 15 ods. 2 zákona o EZR).

Najvyšší súd ďalej zistil, že v súlade s § 14 zákona o EZR bolo v doterajšom konaní rešpektované právo vyžiadanej osoby na obhajcu.

Po zistení, že v posudzovanej veci boli splnené všetky procesné podmienky pre rozhodnutie krajského súdu, podrobil najvyšší súd prieskumu jeho záver o neexistencii materiálnych dôvodov predbežnej väzby u vyžiadanej osoby a s týmto sa plne stotožnil.

Úvodom považuje najvyšší súd za potrebné zdôrazniť, že predbežná väzba v zmysle § 15 ods. 1 zákona o EZR nie je, na rozdiel od vydávacej väzby podľa § 17 ods. 2 tohto zákona, obligatórna a uvaliť ju možno iba vtedy, ak konkrétne skutočnosti odôvodňujú reálnu obavu, že prítomnosť zadržanej vyžiadanej osoby na území Slovenskej republiky nemožno zabezpečiť inak a jej ponechaním na slobode dôjde k zmareniu účelu konania o európskom zatýkacom rozkaze.

Vo vzťahu k preskúmvanej veci je potom nutné poukázať na to, že vyžiadaná osoba G. H. je štátnym občanom Slovenskej republiky so stálym bydliskom a konkrétnymi rodinnými a pracovnými väzbami na jej území. Podstatným je tiež z predloženého spisu vyplývajúce zistenie, že hoci menovaný vedel o tom, že maďarské justičné orgány vydali na neho európsky zatýkací rozkaz, nepodnikol žiadne kroky smerujúce k zmareniu jeho realizácie, ale naopak sám a dobrovoľne sa vydal slovenským justičným orgánom, čím umožnil začatie konanie o výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. V kontexte týchto skutočností treba zároveň hodnotiť jeho nesúhlas s vydaním. Realizácia tohto práva totiž nemôže sama o sebe (bez väzby na ďalšie konkrétne skutočnosti odôvodňujúce obavu zo zmarenia účelu konania o európskom zatýkacom

rozkaze) odôvodniť predbežnú väzbu vyžiadanej osoby. Uvedené nevyplýva ani z rozhodnutia najvyššieho súdu, na ktoré poukazuje sťažovateľka, pričom dôsledné uplatnenie ňou prezentovaného názoru by viedlo k uplatneniu predbežnej väzby vždy, ak by vyžiadaná osoba s vydaním nesúhlasila, čo by bolo v rozpore s fakultatívnou povahou tohto inštitútu.

Vychádzajúc z uvedeného dospel aj sťažnostný súd k záveru, bez toho, aby akokoľvek spochybňoval opodstatnenosť európskeho zatýkacieho rozkazu (či už z pohľadu splnenia podmienok na jeho vydanie alebo dôvodnosti v Maďarsku prebiehajúceho trestného stíhania), že v tomto štádiu vydávacieho konania nie je daná reálna hrozba, že ponechaním G. H. na slobode dôjde k zmareniu účelu tohto konania. Preto sťažnosť prokurátorky ako nedôvodnú zamietol.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.

V Bratislave, 15. júna 2017

JUDr. Peter P a l u d a, v. r.
predseda senátu

vypracoval: JUDr. František Mozner

za správnosť vyhotovenia: Mgr. Lucia Gočálová